

ಒಡೆಯನ ಮರೆಯಲೆಂತು?

ಒಡಲೆಂಬ ಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಒಡೆಯನೆಂಬುವನಿಹನು, ನಡೆಯುವನು ನಡೆಸಿದಂತವನು!

ಎಸ್.ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟ ಅವರ ಕವಿತೆಯ ಈ ಸಾಲನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡಾಗಲೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಆನಂದಪಡುತ್ತದೆ; ಈ ಹಾಡನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಖುಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ನಾನು ಕಡುಬಡತನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವನು. ನಮ್ಮದು ಕುಗ್ರಾಮ. ಇಂತಹ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದೊಡ್ಡವರ ಕಾಲು ಕಟ್ಟಿ ಪದವೀಧರನಾಗಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಅಧ್ಯಾಪಕನಾದೆ. ಆದರೆ ಬಿ.ಇಡಿ ಪದವಿ ಇಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಕಾಯಂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಒಡೆಯನ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ ಎಲ್ಲವೂ ಪುಕ್ಕಟೆ ದೊರೆಯುವ ರೀಜನಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದೆ. ಪುನಃ ಕೆಲಸ ದೊರೆತು ಕಾಯಂ ನೌಕರನಾದೆ.

ಮುಂದೆ ಓದಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅಧ್ಯಾಪಕನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಧಾರವಾಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಂ.ಎ.ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದೆ.

ನನ್ನ ಒಡೆಯನು ನನ್ನನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ನಡೆಸಿದನು. ಇತಿಹಾಸ ಉಪನ್ಯಾಸಕನಾಗಿ ದುಡಿದು ಈಗ ವಿಶ್ರಾಂತ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆ ನನ್ನ ಒಡೆಯನ ಮರೆಯಲೆಂತು?

—ಎಂ. ಉಮಾಪತಿ, ಹಾಸನ

ಹಿಗ್ಗದಂತೆ ಕುಗ್ಗದಂತೆ ಸಾಗಿಸುವ ಸಾಲು

ವಸನುಮದೊಳೆನ್ನ ಜೀವನವು ವಿಕಸಿಸುವಂತೆ ಮನವನನುಗೊಳಿಸು ಗುರುವೇ ಹೇ ದೇವ ಕಾನನದಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯು ಮೌನದಿಂ ಬಿಡಿದು ನಿಜ ಸೌರಭವ ಸೂಸಿ ನಲವಿಂ ತಾನೆ ಎಲೆಯು ಪಿಂತಿರ್ದು ದೀನತೆಯ ತೋರಿ ಅಭಿಮಾನವನು ತೊರೆದು ಕೃತಕೃತ್ಯತೆಯ ಪಡೆವಂತೆ ಮನವನನುಗೊಳಿಸು ಗುರುವೇ, ಹೇ ದೇವ...

—ಡಿ.ವಿ.ಜಿ.ಯವರ ಕವನದ ಈ ಸಾಲುಗಳು ಸದಾ ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ದಾರಿದೀಪವಾಗಿವೆ. ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ಕೂಡ ನನಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ತಿಳಿಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಇಷ್ಟೆ, 'ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವತ್ತೂ ಎಲೆಮರೆಯ ಕಾಯಿಯಂತೆ ಬದುಕಬೇಕು' ಎಂದು.

ಯಶಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಹಿಗ್ಗದೆ, ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಕುಗ್ಗದೆ ಸರಳ ಜೀವನಶೈಲಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಾಳುವೆ ಮಾಡಲು ಸಹಕಾರಿಯಾದ ಸಾಲುಗಳಿವು. ನನ್ನ ಜೀವನದ ಕ್ಲಿಷ್ಟಕರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿದ ಸಾಲುಗಳು ಇವು. ನನ್ನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ನಡತೆಯನ್ನು ಜನರು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾಗ ನನಗೆ ಸಾಂತ್ವನ ಹೇಳಿದ ಕವಿತೆ ಇದು. ಹೀಗೆ ನಾನು ಪ್ರತಿ ಕ್ಲಿಷ್ಟವೂ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಲುಗಳಿವು.

—ನಾಗರಾಜು ನೀಲಕಂಠ ಜೋಯಿಸ್

ಮನಸ್ಸು ಹಗುರವಾಗುವ ಪರಿ...

ಅಮ್ಮಾ ನಿನ್ನ ಎದೆಯಾಳದಲ್ಲಿ ಗಾಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕ ಮೀನು ಮಿಡುಕಾಡುತ್ತಿರುವೆ ನಾನು...

—ಕವಿ ಬಿ.ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್ ಅವರು ಬರೆದ ಈ ಗೀತೆ ನನ್ನ ಮನೋಬಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ.

ತಾಯಿ ಈ ವಿಶ್ವದ ಅದಮ್ಯ ಶಕ್ತಿ. ಎಂತಹ ದುರ್ಬರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವ ಆತ್ಮಬಲ ಅವಳು. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಬಂಧಗಳಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬಾಂಧವ್ಯ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಮಗುವಿನದ್ದು. ನಾವೆಲ್ಲರೇ ಇರಲಿ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತಾಯಿಯ ಪ್ರೀತಿ, ಆಶೀರ್ವಾದ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಒಂಟಿತನ ಕಾಡುವಾಗ, ಸೋಲಿನ ಹತಾಶೆ ನೋಯಿಸುವಾಗ, ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದಾಗ ಈ ಹಾಡಿನ ಆಲಿಸುವಿಕೆ ಹಿತವಾದ ಅನುಭವ ನೀಡುತ್ತದೆ. ತಕ್ಕಣ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಎದೆಯ ಭಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ಹಗುರಾಗುತ್ತೇನೆ. ಅವಳು ಗೆಳತಿಯಂತೆ ನೀಡುವ ಸಾಂತ್ವನ, ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮರಳಿ ಜೀವನೋತ್ಸಾಹ ನನ್ನೊಳಗೆ ಅರಳುತ್ತದೆ. ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮಗನಿಗೂ ಈ ಹಾಡು ಕಲಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವನು ಈ ಹಾಡು ಹಾಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ತಾಯ್ತನದ ಸುಖದಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುತ್ತೇನೆ. ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಸೆಯುವ ಗೀತೆಯಾಗಿ ಈ ಹಾಡು ಸದಾ ಜನಮಾನಸದಲ್ಲಿ ಅಮರ.

—ಭವ್ಯ ಟಿ.ಎಸ್., ಹೊಸನಗರ

ಹೇಳದೇ ಉಳಿದ ಮಾತು

ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ನಮಗೆ ಈ ಸಂದಿಗ್ಧ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿರಿಯರ ಬಳಿಯೋ, ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರ ಬಳಿಯೋ, ಗುರುಗಳ ಬಳಿಯೋ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಕನಸು, ಭಾವನೆ, ಆಲೋಚನೆ, ಚಿಂತನೆ, ಆಶಯ, ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಅನಿಸಿಕೆ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇರುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೇಳಬೇಕು, ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅನಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರು, ಹಿರಿಯರು ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಆ ಭಾವನೆ ಮನಸ್ಸಲ್ಲೇ ಉಳಿದು ಹಪಹಪಿಸುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶ ಅನೇಕರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಹೇಳದೇ ಉಳಿದ ನಿಮ್ಮ ಮನದಾಳದ ಆ ಮಾತನ್ನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಿ. ಬರಹ 150ರ ಪದಮಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿ. ಕೊನೆಯ ದಿನಾಂಕ ಡಿಸೆಂಬರ್ 25. ಲೇಖನವನ್ನು ನುಡಿ ಅಥವಾ ಯುನಿಕೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ editors@sudha.co.inಗೆ ಇ-ಮೇಲ್ ಮಾಡಿ.

